

Obermayer Ernő Kálmán

(Somlószőlős, 1888. december 13. – Szeged, 1969. május 27.) Kossuth-díjas vegyészmérnök, mezőgazdász, növénynemesítő. Nemzetközileg is elismert eredményeket ért el a magyar fűszerpaprika nemesítésében. 1953-ban az MTA levelező tagjává választotta.

Életpályája:

A Magyar Királyi József Műegyetem vegyészmérnöki karán szerzett vegyészmérnök diplomát 1910-ben. 1911 és 1918 között a **magyaróvári** Országos Növénynemesítési Intézet vegyészeként kedvelte meg a növénynemesítést, ahol Grábner Emil intézetigazgató munkatársa volt. Itt képezte át magát nemesítő vegyésszé. Magyaróvárról elkerülve lett a **budapesti** Országos Kémiai Intézet növénynemesítője, majd a **kalocsai** Vegykísérleti és Paprikakísérleti Állomás vezetője. Itt indította el a fűszerpaprika nemesítését, több csípős és nem csípős (csemege) fajtát sikerült meghonosítania.

1927-től a **szegedi** Vegykísérleti Állomás, majd 1931-49-ben az intézeten belül önállóan működő Növénytermesztési és Növénynemesítő Kísérleti Állomás igazgatója, 1940-től kísérletügy főigazgatója volt. 1950 és 1956 között a Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézetben működött mint osztályvezető, majd igazgatóhelyettes.

Tudományos munkássága:

Kiemelkedő eredményeket ért el a kalocsai és a szegedi fűszerpaprika nemesítésében és termesztésében. A Magyarországon termesztett csípős fajták 80 százaléka a Fleischmann Rudolf-émlékéremmel is kitüntetett tudós kísérleteinek eredménye volt. Emellett állított elő szárazságtűrő étkezési paprikát is, illetve foglalkozott a makói hagyma és a kelet-csanádi cirok nemesítésével, a gabonafélék virágzásbiológiájával, valamint a sokak által kilátástalannak tartott rizstermesztés meghonosításának kérdéseivel is, kutatásaival megvetve annak hazai alapjait. Szoros kapcsolatot ápolt a szintén Szegeden működő Szentgyörgyi Alberttel, aki kísérleteihez tőle kért és kapott nagyobb mennyiségű fűszerpaprikát. Kevesen tudják, hogy a Nobel-díjas tudós **Obermayer-féle fűszerpaprikából**, és nem a húsos paradicsompaprikából állította elő a C-vitamint. Obermayert 1953. május 30-án választotta levelező tagjává Magyar Tudományos Akadémia, ezzel egy időben a társaság Növénytermesztési Bizottságának is elnöke volt.

A paprikán és a rizsen kívül a gabona-, szója-, fűszerkömény, ricinus és a gyapot termesztése is foglalkoztatta.

Díjai:

- Kossuth-díj (1949)
- Munka Érdemrend (1963)
- Munka Érdemrend arany fokozata (1967)

Főbb publikációi:

- A paprika mint magyar fűszer-különlegesség és kiviteli cikk. Budapest: Pallas Ny., 1929. 10 p.; (Klly. a Kísérletügyi Közlemények 1928. évfolyamából).
- A magyar fűszerpaprika szántóföldi termesztése. Budapest: [Pallas](#), 1938. 46 p.
- Magyarország gabonatermesztése. Budapest: Pallas Ny., 1942. 6 p.; (Klly.: Kísérletügyi közlemények "Szemle" melléklete)
- A paprika. Társszerzők: Mándy György, Benedek László Budapest: Akadémiai Kiadó, 1955. 125 p.